

Adverbes pronominaux EN, Y

(zájmenná příslovce, en, y)

EN, Y – příslovce místa

Tu vas souvent à Paris? Oui, j'y vais souvent.

Tu reviens de Paris? Oui, j'en reviens.

EN, Y - zastupující předmět

Sloveso, které je řízeno předložkou à, de nebo spojení sloveso + přídavné jméno, které je řízeno předložkou à, de.

„Y“

Penser à

Tu penses à ton examen?

Oui, j'y pense. (pouze věci + abstraktní pojmy)

Tu pense à ton ami?

Oui, je pense à lui. (je třeba užít zájmena přízvučná)

(*Tu réponds à ton ami? Oui, je lui réponds.*)

„EN“

Parler de

Tu parles de ton voyage?

Oui, j'en parle.

Tu parles de ton ami?

Oui, je parle de lui.

être content de

Tu es content de ton voyage?

Oui, j'en suis content.

Tu es content de ton ami?

Je suis content de lui.

Zastupuje-li:

podstatné jméno se členem dělivým, předložkou de, členem neurčitým, číslovkou, zájmeno neurčité, plusieurs, un autre, d'autres.

Vyjímá část z celku.

Příklady:

Il boit du thé?

Il en boit.

Il boit beaucoup de thé?

Il en boit beaucoup.

As-tu acheté **des** billets? J'en ai acheté. J'en ai acheté plusieurs. J'en ai acheté deux. ....

As-tu **un** livre français? J'en ai même plusieurs. Je n'en ai pas.

Tu n'as pas **de** livres italiens? Non, je n'en ai pas.

Může se týkat i osob, pokud zastupuje podstatné jméno se členem neurčitým, číslovkou, zájmenem neurčitým.

Tu as un ami à Paris? J'en ai plusieurs. /Je n'en ai malheureusement pas.
 Il a deux amis à Paris? Non, il n'en a qu'un.
 Tu connais encore d'autres personnes dans cette ville? Non, je n'en connais pas.

V knižním stylu se užívá, pokud se přivlastňuje podmětu předchozí věty, je-li přísudkem sloveso être, sembler, devenir, paraître. Neužívá se pro osoby!

Je n'ai pas encore vu la pièce, mais le sujet **en** est intéressant.
 Ještě jsem neviděl tu hru, ale její námět je zajímavý.

Postavení *en, y* ve větě

Stojí vždy před slovesem, ve složených časech před pomocným slovesem. Výjimku tvoří pouze kladný rozkaz. Ve spojení modální sloveso + infinitiv, stojí před infinitivem.

J'en parle. J'en ai parlé. Je veux en parler.
 Parlez-en! N'en parlez pas!

Je-li na místě modálního slovesa sloveso smyslového vnímání voir, regarder, entendre, écouter, sentir nebo faire, laisser, envoyer, platí stejná pravidla jako v případě osobních zájmen.

Je les entends chanter. J'en ai entendu parler.

Spojení *en, y* + osobní zájmeno

En, y jsou blíže slovesu.

Je lui en parle. Je lui en ai parlé. Je veux lui en parler. Il s'en est aperçu.

Rozkaz

Rozkaz kladný = opak Parlez-lui-en! Conduisez-les-y!

Rozkaz záporný =
 = *en, y* opět těsně před slovesem Ne lui en parlez pas! Ne les y conduisez pas

Pokud se setkají *en+y*

Je postavení ve větě y + en

Il y des monuments historiques dans votre ville? Il y en a beaucoup.

Tu as des amis en France?
 J'y en ai plusieurs. (běžnější – J'en ai plusieurs là-bas.)

